

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor.,
negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhastós példányok egyetemesi hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Nyilattér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 50-ik szám, Kóssch Árpád könyvnyomtató-intézet.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

Egy nagy emberünk halálakor.

«Egy eső nyilallott a hasán keresztül:
Egy röpke esőben annyi fájdalom!»

Koszorús költőnknek ez a szép vesszora jut eszünkbe mindenkor, valahányszor nemzetünk egy-egy kiváló fiának elhúnytáról hoz hírt a táviró!

És ez a «nyilallás», a «röpke szó» hallásán érezett ez a nagy fájdalom, mennyivel mélyebben rázza meg bensőnket s mennyivel komolyabb megdöbbenést kelt kebelünkben akkor, ha a hírre egyáltalában nem valánk elkészülve, ha a halálhír csakugyan úgy érint mindnyájunkat, mint egy tiszta égből lecsapott villám porig alázó rombolása!?

Az a hír, a mely *Szilágyi Dezsőnek*, a volt kiváló egyetemi tanárnak, az auropai híru tudósnak, az egykori nagy miniszternek és képviselőházi elnöknek s a magyar politikai s különösen parlament iélet egyik legjelentékenyebb tényezőjének és oszlopának, elhúnytát jelentette, szintén ilyen «a hazán keresztül nyilallott röpke szó» vala, a melyben annyi elmondhatatlan fájdalom reszkettette meg az egész nemzet szívét!

Váratlanul ért bennünket ez, mint az égi-háború nélküli villámcsapás.

Nemzetületünknek ezt a hatalmas sudarát igazán csak egy ilyen váratlan villámcsapás törhette derékba. Az őrlő szű nem pusztíthatta el. Még halálának is rendkívülinek kellett lennie, mint a mikép rendkívüliek voltak tehetségei, a nemzet és a haza körül kifejtett szolgálatai, — az igaz szabadelvűség előrevitelében szerzett kimagasló érdemei, — s mint a mikép rendkívüli volt egész egyénisége.

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A FEHÉR ANGYAL.

— NOVELLA. —

ÍRTA: CSERHÉY GUSZTÁV.

(Folytatás.)

Perikles kora.

Aspazia . . . Perikles kora . . . Óh szép idők, fényes napok . . .
Ott kéken a Zeusz-lakta domb;
Itt zölden a nyájas sziget;
Fölötte lomb, alatta lomb,
Árnyas berek, zengő liget, —
Hullám-mosott gazdag virány —
Fehér juhok s tulkok sereggel —
Minő kép ez! . . .

Melkhizédek professzor úrnak ismerős volt ez a kép, s úgy félt tőle, hogy bűbája újra megfogja! de hiába, megigéerte, hát visszament bele.

És mikor már ott volt, szívének régi, igazi gyönyörével bolyongott el a rég elhagyott ismerős tájakon, abban az egészséges, természetes társadalomban, hol nincs álszemérem, nincs képmutatás, hol minden ember olyan-nak mutatja magát, a milyen igazán és a hol az élet uralkodó ösztöne a szép! . . .

Oh milyen örömet mulatott ő ebben a világban, milyen gyönyörrel írta le mindazt, a mit itt látott, tapasztalt, s milyen jól ismerte bajának igazi orvosságát az a gyöngédlelkű okos leány!

Melkhizédek szive lassan-lassan fölmelegedett, visszanyerte természetes dobogását s lelke oly könnyű lett, kibontotta szárnyait s szabadon röpkedett Hellász szép derült ege alatt, Athenae viruló tájain.

A tudós értelme, ítélete párosult a költő képzeletével,

Vármegyénk egyik kiváló fia fejtette ki egykoron egy gyönyörű emlékbeszédben, — melyet törvényhatóságunk egyik volt főispánja képeinek leleplezésekor tartott, — azt a találó és szép hasonlatot, hogy a nemzetélet minden nagy fiának elhúnytá olyan, mint a mikor az ő erdőben egy-egy óriási fa dől alá. Hatalmas ágai támaszul, védelmül szolgáltak sokaknak, nagyon sokaknak. Ezeknek védelmét élvezvén: százaik és százaik nőttek fel annak árnyában az új nemzedéknek; abba a magasba igyekezvén, a melybe ő, — az óriás, — emelte hatalmas lomb-koronáját.

Természetes, hogy a kidőlt óriás elését fájdalmasan érezi mindazok az egyesek és intézmények, a kik és a melyek az ő védelme alatt fejlődtek és gyarapodtak.

Természetes, hogy a mikor a büszke lomb-korona szintén odahanyatlott alá, a hova kell térnünk valamennyiünknek, — a föld porába: az a tér, a melyet ő — ott a magasban — elfoglalt vala, a melyet az ő erőttől duzzadó s virággal és gyümölcsessel gazdagon bővölködő galyai töltöttek be, évtizedeken keresztül, sokáig, nagyon sokáig *üresen* marad s talán új évtizedek múlása se lesz elegendő arra, hogy ha majdan az utódok a nemzetélet rengetegének ezen a helyén mennek el, meg ne álljanak és fel ne sóhajtsanak, azt mondván: Innét egy óriási törzs hiányzik, — hiányzik pótolhatatlanul!

Nem lehet a célunk az, hogy azokkal az érdemekkel foglalkozunk, a melyek az elhúnyt nagy férfiú emlékét örökre feledhetetlenné teendik hazánk újabkori — s szabadelvű fejlődést igazoló — történetében. Politikai lapnak lehet a feladata az, hogy ezekkel az érdemekkel részletesen foglalkozzék; egy szerény

vidéki társadalmi lap, — mint a milyen mi is vagyunk, — ha erről a fájdalmas esetről beszél, voltaképen nem czélozhat egyebet, mint azt, hogy bizonyosságát szolgáltassa annak, miszerint — olvasóközönségével együtt — szintén teljesen és mélyen átérezzi azt a nagy veszteséget, azt a pótolhatatlan csapást, a melyet, e gyász-eset következtében, a közös édes anya: imádott hazánk elszenvadni kénytelen volt.

De lehet még egy más célunk is!

Azt az előbb érintett szép hasonlatot, a nemzetélet rengetegében kidőlt hatalmas fárol, gondolatban folytassuk tovább!

Ha megdöbbenéssel látjuk azt az irt, a mely a porbadólt faóriás nyomában ott maradt: vegyük észre azt, hogy ezen az üresen maradt nyiláson keresztül csak annál tisztábban láthatjuk fejünk felett a nagy égboltozatot!

A veszteség fájó tudatában szálljon forró fohász kebelünkől honunk és nemzetünk hatalmas Istenéhez s kérjük Őt arra, hogy óvja meg nagy küldetéssel bíró nemzetünket a jövőben ily óriási veszteségektől, s kérjük Őt arra is, hogy a kidőlt nagyok helyére támaszson új, méltó utódokat!

Méltó utódok pedig igazán csak azok lehetnek, a kik nem feledik az elődöket, a kik nem feledik ezeknek törekvéseit és érdemeit, a kiknek lelkében valósággal «eszménynyé finomul» mindaz, a mi az elhúnytban erény, érdem, dicsőség vala; eszménynyé, melyet tisztelni, becsülni, követni: édes és szent kötelességük leend mindenkor!

Ezekkel a gondolatokkal fogadjuk a leverő gyászhirot, nemzetünk egyik igazán nagy fiának haláláról!

azért a mit írt, nem vált száraz reflexióvá, hanem megelevenült, igazi bájos élet ifjú vére lüktetett benne.

Észre sem vette, hogy múlnak az órák, oly kedvesen teltek el, mint az iskolában, a hova mindig szívesen járt fel.

Az iskolában! . . . De hisz már most nemcsak ide jár előadásokat tartani; nemcsak diák-tanítványai lesik ajkáról a szót, hanem az a kedves-bájos leányka is, a kinek kedvéért visszatért Hellászba, talán, hogy szép lelkével megismertesse, talán, hogy saját lelke megifjodjék bele? . . .

Maga sem tudta, minő iskolába jutott most, a hol nemcsak ő tanít, hanem maga is tanul — még most csak örülni a kedves együttlét derült óráinak, aztán — ki tudja, mi egyebet még? . . .

Hiszen az egész oly önkéntelen, oly lassan fejlőd, mint a tavasz lehelletére megifjodó természet.

Pedig most nem a tavasz felé járnak; őszi szél tépi a fák sárga leveleit, a hegyek, völgyek levegője áthűl . . . közeledik a tél.

Lám, Melkhizédek úr mégsem fázik, pedig mire az első részletet Mariskának elvitte, a szeptemberi szép napoknak vége volt már.

Ennek az első részletnek a felolvasása elhatározó volt Melkhizédek úr privát munkálkodására nézve.

Sajátságos izgatottság vett rajta erőt, mikor az első részlettel Mariskákhoz ment. Érezte, hogy valami szépet írt; egész valója átmelegült abban, megtalálta régi stílusát, régi fantáziáját a nélkül, hogy kritikai érzéke elhomályosult volna. Úgy akart írni, hogy mikor egy fiatal leánnyal történeti ismereteket közöl, egyszersmind élvezetet is szerezzen neki. Érezte, hogy ez sikerült, azért kíváncsi volt a hatásra.

Egészen váratlanul nyitott be hozzájuk, annál nagyobb volt az öröm, a melylyel fogadták. Mariskán nagyon meglátszott, milyen feszült érdeklődéssel várja a felolvasást. Ez egy kissé zavarba hozta a professzor urat; scrupulusai fölébredtek: hátha nagyon is sokat várnak tőle s ő majd nem tud megfelelni a várakozásnak? Azért mentegetődzéssel kezdte:

— Kedves húgom, sokat ne várj! Nekem van ugyan elég forrástanulmányom ehhez a tárgyhoz, de jobbnak láttam, ha nem írok tanulmányos munkát. Könnyű, népszerű előadásban akarnám megismertetni veled azt a kort, azokat a személyeket, a kikkel megismerkedni óhajtasz.

— Kedves Melkhizédek bácsi — felelt a leány komolyan — a hogy ön jónak látja, úgy lesz az leghelyesebben.

A professzor úr már most hozzálátott a felolvasáshoz. A hatás minden várakozását fölülmúlta; a két nő oly feszült érdeklődéssel hallgatta, s Mariska lelki gyönyörűségét annyira híven tükrözte vissza sugárzó arca, s annyira elárulták egyes önkéntelen felkiáltásai, hogy Melkhizédek egészen megdicsőülve, boldogan végezte be az első részletet.

Annál nagyobb buzgósággal dolgozott azután, s valahányszor egy-egy részletet vihett Mariskákhoz, egész valóját valami különös boldog érzés fogta el.

A fa levelei pedig csak hullongtak, hullongtak, a szél mindig hidegebben süvöltött keresztül-kasul a kis bányaváros girbe-görbe utcáin s Melkhizédek úr mégsem fázott attól.

— De Melkhizédek bácsi — szólította meg egy napon Mariska, mikor egy újabb részletet vitt hozzájuk — az idő oly zord s ön még csak felöltöt sem hozott magával.

HIREK.

* **Kitüntetés.** Lapunk zártakor értesülünk, hogy *Szinyei Merse Pál* festőművész, a héthársi kerület országgyűlési képviselője *I-ső osztályú aranyérmét nyert a müncheni nemzetközi tárlaton.* Olyan kitüntetés ez, melyben igen kevés magyar művésznek volt része; a kitüntetettek sorában csupa *európai hangzású név* szerepel. Örvendünk ez újabb nagy sikeren, mert e diadal a magyar művészet diadala is. Vajha közéletünk minden szereplője így szolgálna hazáját és vármegyéjét úgy *ittthon*, mint a *külföldön!*

* **Aranymisés pap.** *Adamovich József* kerületi esperes, szentszéki ülnök, hetvenhárom éves korában, testi és lelki erőinek teljességében, július 28-ikán tartotta áldozásának ötvenéves jubileumát hívei körében, Kurimán. Az ünnepély emelkedett hangulatban megható bensőséggel folyt le azért is, mivel az ünnepelelt pályájának legnagyobb részét: negyvenöt évet jelenlegi parochiáján töltött el, a hol híveinek virágzó hitélete és hű ragaszkodása egyúttal az ő érdemeinek, buzgó munkásságának gyümölcset és jutalmát is mutatja, teljesebbé s nevezetesebbé téve mégis közéletünk számos jelesének megjelenése által, kiket lobogós díszkapu bocsátott be e hosszú életpálya egyházi diadalútjának megszépítésére. Az érdemekben megőszült, természetben még mindig dalás megjelenésű jubiláns délelőtt 10 órakor, — miután őt Sikorszky Endre alesperes meleg szavakban üdvözölte, átadva neki kerülete papságának becses emléktárgyat: egy gyönyörű aranykelyhet, — lakásáról, szerető pártársaitól s nagyszámú híveitől és fehérruhás leánykáktól kísérve, a templomba vonult, hogy hálát adva a Mindenhatónak nagy kegyéért, aranymiséjét megtartsa, nemcsak közvetlen, ájtatos híveinek, hanem azon sok kiváló tisztelőjének jelenlétében, kiket erre az alkalomra egy részt a vallás eszméjében, a hosszú pályafutás és nagy idők emlékeiben találkozó gondolatok, másrészt a magasabb közérdekű célokban egymásba fonódó — részben közösen átélt — munkatársi hivatás, nemkülömben az ünneplő egyén iránti nagyrabecsülés hozott össze, hogy a szíveknek hosszú időn át összegyűlt becses tartalmát, ennek nemes szellemében és rendeltetésében, öregbítsék. Ily önkéntelenül kitágult érzelmektől áthatva hallgatták meg az aranymisét, valamint — mise közben — Szepessy, hazsini plébánosnak az ünnepelelt érdemeit méltató szép beszédét a ritka vendégek: Bárdossy Jenő főispán, Tahy József alispán Zsembery Kálmán kúriai bíró, Fest Lajos, Kőszeghy Sándor orsz. képviselő, Görgey Ernő, Berzeviczy Rezső, Tóth István, Irinyi Csaba stb. Mise végeztével a vendégek, a r. kath. hitközség, számos jó barát levélben, a helybeli izraelita hitközség küldöttsége személyesen üdvözölte a jubilánst; ez utóbbi szívélyes szavakkal írásban is — magyarul — azért «a türelemért és felebaráti szeretetért», melyet ezen másnemű vallásfelekezettel szemben oly tapintatosan tanúsított. A r. kath. hívők értékes keresztel is lerótták hálájuk adóját. Ezek után a vendégek a vendég-

szerető úr pompás lakomájához ültek, melyet a barátság és ismerettségéből származó visszaemlékezéseknek és jókívánatoknak őszinte szavai sűrű tósztokkal — kedves szellemi élvezetet is nyújtva — késő délutánig meghosszabbították. Az első, hatásos felköszöntőt maga a jubiláns mondta XIII. Leo pápára, a királyra, Bubics Zsigmond püspökre és a főispánra. Ezt követte az ékeszavú felköszöntőknek egész sora, és pedig a házigazdára, a gyöngéd figyelmű főispánra, alispánra stb., és pedig a kedélynek oly őszinteségével, az érzelmek oly egymásba olvadó összhangjával, mely a nap magasztosságának méltó kifejezője, a kedves emlékeknek meghosszabbítója s ezekkel az ünnepelelt további pályafutásának csak megédésítője lehet. Ily kellemes benyomásokkal oszlott széjjel a társaság késő este.

* **Eperjes gyász.** Szab. kir. Eperjes város polgármestere, a mikor *Szilágyi Dezső* halálának mélyen megdöbbentő szomorú hírt vette, — tekintettel arra, hogy *Szilágyi Dezső* városunk díszpolgára volt, — kitűzte a város házára a gyászlobogót. Egyúttal részvét-átvitelt intézett a képviselőház elnököhöz, valamint *Szinyei Merse Pál* országgy. képviselő által koszorút tette Eperjes városa nevében a nagy halott ravatalára.

* **Katonai áthelyezések.** *Ehrenberger Ernő* I. oszt. kapitányt Szepsiszentgyörgyről mint méntelepparancsnokot Eperjesre helyezték át.

* **Gyász.** A legmélyebb részvétellel közöljük az alábbi szomorú-jelentést, a mely városunk egykori derék polgárának s kiváló kereskedőjének elhalálását közli velünk. *Schönfeld Húgóra* mindnyájan igen kellemesen és szívesen emlékezünk vissza, nemcsak mint jeles kereskedőre, hanem úgyis, mint olyan egyénre, a ki városunk társadalmi és kulturális életének fellendítése körül egykor nem jelentéktelen érdemeket szerzett. S íme, most szomorúan értesülünk arról, hogy — városunkban és vármegyénkben is élő nagyszámú rokonai és barátai őszinte fájdalomra — a jeles férfit, hosszas szenvedés után, elragadta a halál. A szomorú esetről kiadott gyászjelentés a következően hangzik: «Öz. Schönfeld Húgóné sz. Thrór Irma úgy a maga, mint gyermekei: Vilma, férj. dr. Rapcsák Lajosné és Oszkár, továbbá veje dr. Rapcsák Lajos és unokája Rapcsák Lajoska, végül sógornéja Weickhardt Vilmosné szül. Schönfeld Emília, nemkülömben a számos rokonok nevében mély fájdalommal telt szívvel tudatja a forrón szeretett, felejthetetlen férj. illetőleg édesatyja, após, nagatyja és testvér: *Schönfeld Húgónak* ez évi július hó 27-ikén reggeli 2 órakor, életének 60-ik, boldog házasságának 33-ik évében, hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. A boldogultnak hült tetemei e hó 28-ikán d. u. 5 órakor fognak a Vöröskereszt-kórház halottas-kápolnájában a r. k. egyház szertartásai szerint be-szenteltetni és a németvölgyi temetőben örök nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szentmiseáldozat az elhunyt lelkiüdvéért e hó 29-ikén reggeli 8 órakor fog a krisztinavárosi plébániatemplomban a Mindenhatónak bemutatni. Budapest, 1901. július 27. Áldás és béke porairal!»

* **Halálozás.** Vettük s mély részvétellel közöljük az alábbi gyászjelentést: «Alulírottak — a számos rokon-

ság nevében is — mélyen szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett mostoha-atyjok, sógoruk és nagybátyjok: nagys. *tapolyiúcskai és kükemezei Pánó György* földbirtokos úrnak élete 69. évében Zsámányban 1901. július 28-ikán esti 1/2 11 órakor, kínos szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai f. é. július hó 30-ikán, kedden délután 4 órakor fognak, az ág. ev. egyház szertartásai szerint, a zsámányi családi sírkertben örök nyugalomra helyezettetni. Zsámányban, 1901. évi július hó 29-ikén. Áldás és béke lebegjen drága hamvai felett! Szinyey sz. Bányó Etelka, Bányó Zoltán, Semsey sz. Bányó Gizella, öz. Görgey sz. Bányó Margit, Bányó Aladár, Péchy sz. Bányó Erzsébet, Bányó Miklós, mostoha gyermekei. Szakmáry sz. Dessewffy Natália, sógornője. Id. Dessewffy Pál, sógora. Öz. Bányó sz. Fejérváry Mária sógornője, és ennek leánya: Nyékhegyi sz. Bányó Zsófia. Mérey Aurél sógora, és ennek gyermekei: Mérey László, és Bobrovniczky sz. Mérey Anna.»

* **Hálanyilváníttás.** Fogadják mindazok, kik fiam elhalálása alkalmából mély fájdalommal osztoztak s kiknek részvétüket személyesen meg nem köszönhettem, ez úton hálás köszönetemet. *Hirschmann Ferenc.*

* **Nyári mulatságát** — ha az idő kedvezni fog — ma tartja meg az Eperjesi Kath. Legényegyesület Magyar-Islán. Kedvezőtlen idő esetén aug. 11-ikére lesz halasztva.

* **Művész-estély.** *Krausz Soma* tanár, zongoraművész, egyúttal az eperjesi zenekonzervatórium vezetője, és *Füredi Sándor* tanár, hegedűművész, augusztus 3-ikán Korytniczán rendeznek művész-estélyt.

* **A Kisszebeni Közművelődési Olvasókör** f. évi augusztus hó 4-ikén a Kénfűrdő nagytermében nyári táncmulatságot rendez. Rossz időjárás esetében a mulatság augusztus 20-ikán fog megtartani.

* **Kanalizáció.** Gyorsan készültek el a cément-technikusok a csővezetékekkel, valamivel lassabban meg-nyen azonban az általuk kihányt föld-földőleg eltakarítása. Talán kissé sietni fognak vele, ha e sorokat elolvassák, különösen a szárazmalom és Flórián-utcában már az utca felett tócsák képződnek az eltorlaszolás miatt, — no meg a közlekedés is úgy kívánna azt.

* **Tűz.** Augusztus hó 1-jén reggel 9 órakor, eddig ismeretlen okból kigyuladt Kovács Béla üvegkereskedőnek a Nehrer-féle főutcai ház Árok-utcai oldalán levő padlása és teljesen leégett. A padlás alatti Sultánvize-raktárhelyiségbe — mely szerencsére boltozva van — nem csapott be a láng. A tűz továbbterjedését meg-gátolta a két szomszédház tűzfala és a szélcsend. Tűzoltóságunk kirukkolt teljes számban, de nagyon meg volt kötve a keze azáltal, hogy a vízhozatal csak kerülő utakon volt kivihető, mivel a Flórián-utcai földhányásokat, melyeket — dacára annak, hogy a kanális már több mint 3 hete készen van — máig sem hordatta el a vállalkozó.

* **Kérjük az utcák locsoltatását!** Ismételten szóvá kell tennünk városunk utainak és utcáinak locsoltatását. Most ebben a kánikulai meleg időben valóságos merény-

— Felöltöt? — kiáltá indignálódva a professzor úr — mikor Perikles korával foglalkozunk?!

— De Zotmund nincs Hellászban. Meg nem engedhetjük, hogy ilyen gondatlan legyen; még megbűti magát s beteg lesz!

— Ne félts te engem húgom. Mindennap hideg vízzel edzem magamat, a levegő sem hidegebb annál.

Hogy-hogy? Melkhizédek beszél így, a kit minduntalan a csúz, náthahurut és torokfájás gyöttrött? Úgy van! Azóta, hogy Kordayné Mariska spártai természetéről beszélt neki, nagyon szívére vette ezt a dolgot. Talán nem leszünk nagyon merészek, ha azt a véleményünket kockáztatjuk, hogy kissé szégyelte is magát. Mert nem volt ám ő mindig ilyen mazna! Most az jutott eszébe, hogy korábbi gavallér idejének egészségét és edzettségét tán még ő is visszaszerezhetné. Erősen elhatározta, hogy próbát tesz, ha egy nagyobb beteg ségbe kerül is a dolog. Hisz úgy sincs sok veszteni valója ebben a sivár életben. Hozzáfogott a spártai életmódhoz és — használt, egészen bevált. Mikor Mariska vigyázatra intette, már akkorára az új életmód egészen átalakította.

A hölgyek azonban ezt csak akkor vették észre, mikor az említett alkalommal szóbajött. Melkhizédek soha egy szóval sem érintette, most is csak úgy könnyedén siklott át a felöltő témáján és iparkodott mentől előbb a felolvasáshoz jutni.

Ez a részlet különösen szép volt. Mikor bevégezte, a leányka szólanul, hosszan nézett szeme közé.

— Miért nézel rám olyan különösen? — kérde Melkhizédek csodálkozva; — talán van valami kifogásod?

— Kifogásom? — szolt halkán Mariska, s valami végtelen kedves, bájos mosolygás tünt fel ajkain; — óh igen, van egy kifogásom, de alig merem kimondani.

— Csak ki vele bátran! Ha van valami helyes észre-veleled, szívesen fölhasználom.

— Nos hát, kedves bácsi, a mióta Perikles korával foglalkozunk, mindinkább meggyőződtem arról, hogy szép tehetségének s nemes lelkének nagyon hamis hüvelye az a világmegvető cynismus, a melylyel régi valóját megtagadta. Nekem ez a hüvely rosszul esik; új neve is ehhez tartozik. Nem tudom megszokni. Óh kérem — a mai szép felolvasás igaz nemes hatása alatt szeretettel kérem, engedje meg, hogy újra Ákos bácsinak nevezhessem, mint kisleány koromban.

Olyan szépen, olyan esedezve nézett rá!

Melkhizédek elfordítá tekintetét s egy ideig gondolkozva nézett maga elé.

— Jól van húgom! — felelé aztán csendes, komoly hangon; — de ma még nem. Legközelebbi alkalommal, mikor Perikles korának utolsó részletét hozom el, — emlékezzél vissza kisleány-korodra, arra a kedves lakodalomra, mikor először találkoztál velem; s ha az a kép, mit akkor látál, hasonló lesz ahhoz az alakhoz, ki neked ezt az utolsó részletet felolvasni fogja, akkor megengedem, hogy újra Ákosnak nevezhess.

Jelentősen nézett Mariskára, megszorítá kezét és távozott.

A leányka csodálkozva nézett utána s kis kezét szívére összetéve, sokáig tűnődve állott egy helyben.

Vajjon mit akart mondani? Kell, hogy szavainak valami mélyebb jelentése legyen. Mi lehet az?

Még azután is, napi teendői közt, folytonosan ezzel a kérelemmel foglalkozott, de nem talált rá feleletet.

Melkhizédek úr pedig azután jó sokáig váratott magára. Napok, hetek multak el, s a professzor bácsi csak nem hozta az utolsó részletet.

Vége egy zimankós napon, mikor odakinn javában havazott s benn az ebédli kályhájában vígan pattogott a tűz, a hölgyek pedig varrással, hímzéssel voltak elfoglalva, — egyszer csak léptek nesze s hangos beszéd hangzik fel az előszobában. Valaki a cseléddel váltott néhány szót. Meg lehetett érteni, hogy felsőruháját, bot-ját, kalapját adja át neki.

A hölgyek örömmel ugrottak föl, megismerték a professzor-rokon hangját.

Az ajtó felnyílt, s azon egy egészen ismeretlen elegáns fiatal úr lépett be.

Alakján kifogástalan szabású ujdonatú látogató-öltözöt volt, haja divatosan, választékosan elrendezve, mit a gondosan kétfelé fésült bajusz s a rövid kőr-szakáll kellemes harmoniával egészített ki.

— Talán bizony rám sem ismernek!? — szólalt meg vidáman föl kacagva a látogató, mikor a hölgyek megdöbbenését észrevette.

— Ákos bácsi! — kiáltá Mariska, repeső örömmel futva a vendéghez s mind a két kezével szorítva meg jobbát, — óh ez az én régi kedves Ákos bácsim!

— Hát jobban tetszem így? — szolt ez gyöngéden czirogatva a kedves leányka örömtől rózsálló arcját.

Úgy bizony! Melkhizédek torzonborz szakállá, kobold alakja teljesen eltűnt, Perikles korát a fiatal, elegáns Ákos fejezte be.

(Folyt. köv.)

let vár
tűrhet
uralko
úgy az
a locs
szigor
már ol
elrend
dosko
— leg
vizele
Tesse
bocsa
legény
ország
inkább
déturá
a tescl
még e
is, és
Erzséb
melyly
dozást
is elpu
középs
ellátott
mekek
és séta
nem i
meder
locsoló
a mely
e séta
illemh
ha me
a törvé
a Fő-ú
érdeke

*
gót föl
ferencz
és szé
szerzet
már 13
tok va
A ten
megro
sek: J
forintt
amerik
épült.
Minho
zet a h
gvárdi
a vallá
becses

*
város
létesít
lakoss
magáb
nem a
jára,
sétate
mi cs
fogju
lombo
be, ho
a sétat
Az U
kis-sét
köfalal
teljes
melyek
nak ne
de mi
Mit ne
mint
azt, de
A vast
már n
oda cs
gét, m
sem ta
robog
hordó
port ve
ség is
nap de
el. Mir
tenni a
nősen

let városunk lakosságának egészsége ellen az a már tűrhetetlen állapot, mely utcáinkban és sétányainkon uralkodik. Oly sürgős és egészségi szempontból fontos ügy az, mely többé halasztást nem tűr; most van ideje a locsolásnak, nem pedig az őszi borús időben. Csak szigorú rendelet kell és meg lesz a közönségünk által már oly gyakran sürgetett eredmény. Tessék első sorban elrendelni, hogy minden házbirtokos kötelessége gondoskodni arról, hogy a háza előtt elfutó járda naponta — legyen az kora reggel vagy este kapuzárás előtt — vízzel leöntessék, mint ez más városokban történik. Tessék a város fogatait a tűzoltóság rendelkezésére bocsátani s a teljesen foglalkozás nélküli fizetett tűzoltólegénységet utasítani, hogy legalább azok az utcák, országutak és sétányok, melyeket közönségünk leginkább vesz igénybe, naponta — ha lehet, reggel és délután — jól fellelőltassék. Igénybeveendőknél a fecskendők is, locsolandó volna naponta a Jókai-tér még csak fejlődő parkja, épp úgy az Erzsébet-park is, és talán néha-néha a felső-vásártéren elhelyezett Erzsébet-fák. Utóbbiak már azon kegyeletnél fogva, melylyel ültetve lettek, megérdemelnék a nagyobb gondozást. A hét fa közül, melyek egyszer már amúgy is elpusztultak vízhány következtében, ismét kihál a középső fa, a körülöttük füvel beültetett és korláttal ellátott téren most naponta bárányok legelnek s gyermekek czirkuszjátéssanak. A vasút felé vezető országút és sétány volna egyik főrése a locsoltatásnak, s épp ott nem is járna nehézséggel, hisz ott van a sörházi vízmedence. Ezen részletet naponta estefelé kellene locsoltatni, különösen pedig szombaton és vasárnap, a mely napokon leginkább keresi fel a város közönsége a sétányt. Még egy dolgon kellene segíteni, ezek az illemhelyek; ilyeneket több helyütt kellene felállítani, és ha megvannak, messzes vízzel locsolni, mert különösen a törvényszék alatti illemhely oly bűzgerjesztő, hogy még a Fő-utcán haladók orrát is megüti. Városunk lakossága érdekében sürgős intézkedést kérünk ez ügyben.

* **Egy bártfai műemlék pusztulása.** Bártfának gót főtemploma mellett van egy kisebb temploma: a ferenczrendiek gót stílusú egyháza, a mely régiségénél és szépségénél fogva nagyobb figyelmet érdemel. A szerzet régi kéziratok története szerint ez a templom már 1324-ben megvolt, de arra biztos történeti adatok vannak, hogy a XV. század elején újra építették. A templom az 1878-iki nagy tűzvész után erősen megrongálódott. Akkor szegény ferenczrendi szerzetesek: Ligdai Tibor és Guido Sonderlich 500—500 forinttal hozzájárultak renoválásához, s a templom amerikai kivándorlók kegyes adományából újra fölépült. Most azonban a külseje nagyon megromladozott. Minthogy a templomnak semmi alapja nincs, a szerzet a hívek jótékonyosságához fordult. *Parizsa Szaniszló* gárdián bármi csekély adományt elfogad. A kolostor a vallásalaphoz is folyamodott segítségért, hogy ezt a becses műemléket az elpusztulástól megmentsék.

* **Sétányaink.** Minden modern szellemben fejlődő város egyik főtürekvése, hogy minél több zöld-helyet létesítsen kebelében s ezáltal lehetővé tegye azt, hogy lakossága legalább itt-ott portmentes levegőt szívhatson magába; csak a mi szép Eperjesünk, nemcsak, hogy nem akar ezen irányhoz hozzájárulni, hanem, rák módjára, visszafelé fejlődik. Meglehet, hogy ez legalább sétaterünkre vonatkozólag célzatossággal történik s mi csak egy napon arra ébredünk, hogy helyreállítva fogjuk látni sétaterünket úgy, a mint az azelőtt volt: lombosan és telve friss, üdítő levegővel; mert valljuk be, hogy nem jól történt az, hogy meg lett engedve a sétaternek a szó szoros értelmében vett — befalazása. Az Uhlarik-féle kert kivételével, ma már a nagy- és kis-sétaternek a város felé néző oldalain oly magas kőfalak emeltettek az ottani tulajdonosok által, melyek teljesen elzárják a kilátást a város felé; de még több: melyek elveszik a sétater levegőjét is. Ezt városunknak nemcsak hogy nem lett volna szabad megengedni, de minden erejével meg kellett volna akadályozni. Mit nem adna más város egy oly sétater birtokosáért, mint a milyen a mi sétaterünk volt; hogy ápolnák azt, dédelgetnék, mint egy kedves kis gyermeket! ... A vasút felé vezető sétányunk állapotáról jobb volna már nem is szólni, mert ez oly állapotban van, hogy oda csak az mehet, a ki koczkáztatni akarja egészségét, mert oly portenger, mint ott, még az országutakon sem található. A sétány mellett vezet az országút, ezen robog végig minden kocsi, katonaság, ágyúk és terhet hordó szekér, — no meg épp séta közben a háziállatok oly port vernek fel, de kényszerűségből maga a sétáló közönség is szaporítja azt oly mérvben, hogy, különösen vasárnap délután, úgy néz ki ez a táj, mintha porfelhő lepne el. Mint lehetne ezen állapotokon segíteni és lehetővé tenni azt, hogy közönségünk mégis élvezhessen különösen most, meleg nyáron, egy kis friss levegőt? A

városban hiába fogjuk ezt keresni; de alig van város, melyet a természet oly szép erdős-dombos környékkel áldott volna meg, mint a mi Eperjesünk. Ott van a közeiben a Tarca partja, a Kálvária, mellette ott vezet el az út a Petőfi-emlékhez, a Szentlászlóhegyre, Borkútra. Árnyas-lombos erdőkön át mehetünk Savanyúvízre és Czéméthe felé. Ez mind szép és igaz, csak-hogy nem sokat ér addig, míg a város ezen sétányokat nem teszi azokká, míg nem készít arra felé jobb utakat és nem állít fel helyenkint padokat, nem létesít alkalmas pontokon kis pihenő helyecskéket a kirándulók részére. Közönségünkkel meg kell kedveltetni városunk páratlanul szép környékét s egészséges levegővel telt erdei sétányainkat. A legközelebbi sétány nálunk volna megkezdendő e munka, a Kálvária alján és annak több erre alkalmas helyén kellene padokat állítani; ugyancsak ott javításra szorulnának a feljárók, és a domb magaslatán annyira kellene levágtatni az időközben nagyra, magasra nőtt fák koronáit, hogy ismét kilátás nyíljon szép fekvésű városunkra és környékére. A Tarca mentén is szép és nagyon alkalmas sétány volna létesíthető a Szentlászlóhegy aljáig, de azt is padokkal kellene ellátni. Vegyünk példát Kis-Szeben város szépítési érzékén és azon, mint gondoskodik lakosságának üdülhetéséről; rövid néhány év alatt e város polgármestere kevés pénzzel, de annál több jóakarattal és eréllyel oly szép és alkalmas sétányokat létesített, melyekért áldani fogja őt e város lakossága lépten-nyomon.

* **Betörés.** *Báno Aladár* vármegyei főjegyző távollétét egy eddig ismeretlen egyén arra használta fel, hogy betört főutcai lakásába, ottan össze-vissza hányt mindent, de szerencsére megelégedett a kíváncsisággal és nem emelt el semmit onnan.

„Henneberg-selyem“

csak úgy valódi, ha egyenest tőlem rendeltetett — blousok és ruhák számára fekete, fehér és más színekben méterenkint 65 krajczártól 14 frt 65 krig. Mindenkinek bérmentve és vámentesen házhöz szállítva. Mintak postafordultával. Svájcba kétszeres levélportó.

Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) Zürichben.

** **A fürdés szabályai.** Itt a kánikula, mi pedig, kik nem menekülhetünk előle valami kedves fürdőhelyre, akár a kárpáti fenyvesek közé, akár a Balaton partjára, nagyon nagy számmal vagyunk. Meg kell elégednünk azzal, hogy az izzó nap tikkasztó hatását a Linkesch-féle uszodában paralizáljuk. Feltűnő, hogy úgy azok, a kik a Balatonban fürdőznek, valamint a kik az uszoda hullámaiban keresnek enyhülést, sejtetelemmel se bírnak a legelőbb fürdőzési szabályokról. Íme tehát a tíz fürdő-parancsolat, a melyeket mindenkinek éber figyelmébe ajánlunk: 1. Ne fürdödjél, ha izgatott a kedély-állapotod. — 2. Ne használj hideg fürdőt, ha hirtelen rosszul érzed magad. — 3. Ne fürdödjél átdörbözött éjszaka után, vagy, ha tested erejét kimerítetted, előbb pihenj, vagy egyél. — 4. Ne fürdödjél, ha sokat ettél, vagy ittál. — 5. A fürdőházhoz nyugodt tempóba menj és ne siess. — 6. A fürdőházban mindenekelőtt tudakold meg, hogy milyen mély a víz és hogy hány fokú. — 7. Vetkeződj le lassan, de azután menj rögtön a vízbe. — 8. Ugorj be rögtön a vízbe fejfelé előre, vagy pedig merülj legalább rögtön a víz alá. — 9. Ne maradj sokáig a vízben, legkevésbé akkor, ha nem erős és edzett a természeted. — 10. A fürdő után jól törülközzél meg, dörzsöld meg testedet, hogy a vérkeringést előmozdítsd, öltözködjél gyorsan és tégy valami mértékletes mozgást. Íme, a tíz fürdőparancsolat, és annak, a ki ezeknek engedelmeskedik, a fürdő nemcsak szórakozást, hanem testi és lelki üdülést fog nyújtani. A szabályzat tehát megvan, most már csak oly uszoda kellene, mely megfelelne egy 15,000 lakossal bíró város jogos igényeinek, mert a jelenlegi csak egy emberbarát hézapot pótló magánintézménye. Az uszodával egyúttal kád- és gőzfürdőt lehetne egybekötni, vagy jobban mondva: ezt is nyelbeütni. De hol? Ott a Poetengang végén fekszik a Kubinyi-féle alsó-kert, — ez volna alkalmas e célra. Gondolkozzunk felette.

* **Az új százkoronás bankjegy.** Mint értesülünk, az új százkoronás bankjegyek nyomását már megkezdték. A bankjegyek magyar felén karakterisztikus magyar női alak ül, ant k padon; fölötte a teljes magyar címer glóriában ragyog s ezt díszes búza- és gyümölcskoszorú fogja körül. A női alak könyvet tart kezében, térdére kis gyermek hajol, mintegy szimbolizálva a házi tűzhelyet és nevelést. Jobbról erőteljes férfi-alak, kezét kaszáján nyugtatja, mellette mezőgazdasági szerszámok, méhkaptár, a szorgalom és munka jelképei, ezek fölött pedig hegedű és kottalap függ. Mindezt egyszerű ornamentális dísz fogja körül. Az alakok most sokkal

kisebbség s így a szövegnek jóval több hely jutott. Az osztrák oldalon ugyancsak női alak ül, háttérben díszes szőnyegen az osztrák címer, gyümölcskoszorúval övezve. A női alak szőke gyermeket karol át, a ki papírlapra jegyez. Mellette a földgömb Jobbról bőrkötényes kovács, a ki kezét az üllőre helyezett kalapácson nyugtatja. Az üllő mellett az ipart jelképező eszközök: háromszög és körző hevernek, fölöttük papirtekercs, tinta és toll függ. A felírás ugyanaz marad, mint a húszkoronásokon; az egyik oldal teljesen magyar, míg az osztrák oldalon kilenczféle nyelv szerepel. Az új bankjegy színe még nincs meghatározva; valószínűleg zöld lesz Alakját valamivel kisebbre szabják, mint a mostani százasokét. Az új bankjegyek 1902. január elsején jönnek forgalomba.

* **Az 5 forintosok bevonása.** A pénzügyminiszter hivatalosan tudatja, hogy a forgalomban lévő ötforintosok szeptember hó elsejéig lesznek használatban, addig fokozatosan bevonatnak. Az allampénztár azonban még december hó első napjáig beváltja azokat. Azon túl teljesen értéküket veszítették.

* **A kereskedelmi utazók rendszabályozása.** Julius hónap elsejével lépett életbe az új törvény, a mely a megrendelések gyűjtésére vonatkozik. Ezután iparos és kereskedő helyben gyűjthet mindenkinél megrendelést, de vidéken csak kereskedőnél és iparosnál oly áruval, a mit az illetők üzletükben árulnak, vagy felhasználnak. Az új törvényből, mint gazdáinkat érdeklőt, különösen azt emeljük ki, hogy nagyobb gazdasági gépeket a kereskedő vagy utazója kisbirtokosoknak csak úgy adhat el, ha a megrendelés vagy szerződés az előjárás előtt kötött meg.

* **Törvény a városok fejlesztéséről.** Nagyérdékű fölrattal járult a képviselőházhoz *Arad* sz. kir. város közönsége. A fölratban a városok Győrött tartott országos kongresszusa megállapodásának értelmében hangoztatva annak szükségét, hogy külön városi törvény alkottassék, mely megadja a városoknak a jogot, hogy községi szervezetüket saját autonomikus körükben állapíthassák meg, háztartásukban és vagyonkezelésükben szabadabban rendelkezhessenek, az alkotandó törvény vezérelvül a következőket jelöli meg: Az áll. közigazgatás ellátásáért a városok megfelelően rekompenzáltassanak; a közigazgatási vitás kérdések eldöntésére hivatásterü független elemekből elsőfokú közigazgatási bíróság szerveztessék; azoknak a városoknak, melyek erre elég szellemi és anyagi erővel rendelkeznek, megadassék a jog, hogy törvényhatóságokká alakulhassanak; állami gyárak felállításához a városok súlyos hozzájárulása ne követeltessék; minden állami és törvényhatósági tisztviselő, kivétel nélkül, kötelezve legyen a községi terhek viselésére; a városoknak meg legyen a joguk arra, hogy kormányhatósági jóváhagyás mellett pótdadókat vehessenek ki és új adókat hozhassanak be; az igazságnál és méltányoságnál fogva az italmérségi jövedékből való részesedés a fogyasztás természetű fejlődése folytán évenként emelkedjék; a városok által közcélokra felvett vagy felveendő kölcsönök teljes adó-, bélyeg- és illetékmentességet élvezzenek; az összes nép- és polgári-iskolák és tanítóképzőintézetek államosíttassanak s a felekezeti iskolák az egész országban megszüntetessenek olyképpen, hogy a szellemi vezetés teljesen az igazgatói kar kezébe legyen letéve s csakis a dologi részben legyen az ellenőrzési jog a városok és községek részére biztosítva, magasabb tanintézetek és egyetemek az ország vidéki városaiban is állíttassanak föl. A fölrat arra kéri végül a képviselőházat, hogy az előterjesztett javaslatokat beható tanulmány tárgyává téve, utasítsa a kormányt, hogy a városok fejlesztésére alkalmas törvények megalkotása iránt mielőbb javaslatot terjesszen elő.

* **A bálna szívóssága.** A «Beluga» nevű newyorki bálnavadász-hajó a Behringi tengerben nemrég egy roppant nagy bálnát fogott, melynek húsába egy szigonyt találtak benőve. A bálnavadászoknál általános szabály, hogy a szigonyba a hajó neve be legyen vésvé, a melyhez tartozik. Így vették észre, hogy a szigony a «Montezuma» nevé viseli. A «Montezuma», mint később kiderült, tényleg bálnavadász-hajó volt, 1850-ben azonban leszerelték. A most elejtett halórías ötven évig hordta magában a szigonyt, a nélkül, hogy baja lett volna tőle.

* **A kavicsos talajok takarmánya.** Ha valahol nehéz a gazdálkodás, úgy első sorban a kavicsos talajokra mondhatjuk ezt, a mennyiben nemcsak a föld megmunkálása tekintetében találunk minduntalan nehézséget, hanem a termelendő növények megválasztása is gondot okoz. E gond különösen a takarmánynövényeket illetőleg lép előtérbe s nem egy olyan vidékkel találkozunk, a hol ugyancsak próbára teszi

a föld kavicsos minősége a gazdának türelmét. Alábbi sorainkban arra nézve óhajtunk tanácsot adni, hogy mily növényeket termeljék takarmánynerés céljából a kavicsos földeken. Legjobb növény határozottan a baltaczim, különösen, ha az nem egymagában, hanem egy-két fűfélével keverten vették. A lóherével szemben előnye az, hogy a szárazságot sokkal jobban eltűri, nem vénül el oly hamar, szárítása is könnyebb, levelei nem peregnek le oly könnyen s nem puffaszt; de viszont hátránya, hogy évenként csak egy biztos kaszálásra számíthatunk és sarjú-fejlődése csakis csapadék esetén kielégítő. A baltaczimból tiszta vetés esetén jó erőben levő földbe katasztr. holdanként 80 kgr.-ot vetünk tavasszal védőnövényvel épp úgy, mint a herefélénél; a különbség mindössze abban áll, hogy magját mélyebben kell alátakarni. Ha baltaczimot fűvel keverten vetjük, úgy még jobb eredményt érhetünk el, a mennyiben sűrűségét hosszabb ideig tartja meg s legelőnek is jobban használható. A keverékhez csomós ebirt, francia perjét, nyúlzapukát és vérfűjű csabait használhatunk, úgy azonban, hogy a baltaczim az összes magzsükségletnek legalább is 50%-át tegye ki. Nagyon jó sikerrel kultiválható még kavicsos talajon a nyúlzapuka egymagában is, s ebből holdanként 10-12 kgr.-ot vetünk el vagy ősszel, vagy tavasszal, szintén védőnövényvel. Igaz ugyan, hogy e takarmányt a lovak nem eszik, de a juhok annál inkább. Ha kizárólag kapáljuk, úgy 2-3 évig, legeltetve pedig 3-4 évig használható, feltéve, hogy a mag jól elkészített s álló- és műtrágyákkal megjavított földbe került.

* **Meddig tart a barátság?** Az Alföld egyik városkájában nagy mulatságot rendezett nevenapja alkalmából az odaváló szolgabíró. Húzta a cigány, vígan volt a társaság. Éjfél tájban a szolgabíró — ősi szokás szerint — magához intette a banda nagybőgőst és «brudert» ivott vele, majd az asztalra ültette és lelkes pohárköszöntőben méltatta az érdemeit. Másnap reggel nagy kiabálásra riad fel a szolgabíró. Kitekint az ablakon, látja a nagybőgőst, ki ablaka alatt torkaszakadtából kiabálja: «Gyere ki, pajtás, tudok egy jó korszmat». A szolgabíró már nem igen emlékezhetett az éjszakai nagy barátkozásra, mert mérgesen kiáltott oda a hajdújának: «Miska, tedd be azonnal a hívőre azt a csendháborító, izgága cigányt!» Miska sietett eleget lenni a parancsnak és nyakonfogta a részeg cigányt, ki nem mert ugyan ellenkezni, de meg nem állhatta, hogy nagy méltatlankodással oda ne kiáltson a szolgabíró ablaka felé: «Hej, Jóska, Jóska, hát eddig tartott a barátság?»

* **A képes-levelezőlap.** Az utóbbi évek divatjában páratlanul áll elterjedése gyorsaságára és általánosságára nézve a képes-levelezőlap. Alig tizenkét éves pályáján óriási léptekkel hódította meg a világot. A képes-levelezőlap apja az egyszerű levelezőlap, mely maga is csak harmincz éves. Az első levelezőlapokat Németországban hozták forgalomba 1870-ben. A többi ország csakhamar követte Németország példáját és ma már a világ levelezőlap-forgalma évenként a következő:

Európa . . .	1400 millió darab
Amerika . . .	526 " "
Ázsia	274 " "
Oceánia . . .	43 " "
Afrika	16 " "

A képes-levelezőlapokat 1889-ben hozták forgalomba ugyancsak Németországban, a hol ez az ipar mind máig a legnagyobb mértékben van kifejlődve. Németországban a múlt évben a posta nyolcvannyolcmillió képes-levelezőlapot szállított, a mi a postának hat millió márika jövedelmet hajtott Németország után következők: Ausztria-Magyarország 31 millió darabbal (1.050.000 korona jövedelemmel), Olaszország 27 millió (2.700.000 lira), Svájc 22 millió (1950.000 frank), Anglia 14 millió (1 millió shilling) és Franciaország 8 millió darab (800.000 frank jövedelem).

* **A tinta veszélyessége.** A bakteriologiai vizsgálatok kiderítették, hogy a legtöbb tintában penészgombák és baktériumok vannak, különösen pedig abban, mely nyitott tintatartóban áll. Egerekbe, patkányokba, tengeri-malaczkokba olva ily tintát, néhány nap múlva elpusztulnak. Így magyarázható az az éppem nem ritka dolog, hogy tintás tollal ejtett jelentéltelen sérülés után az illető néhány nap alatt elpusztul. Sok gyermeknek meg van az a rossz szokása, hogy a tintafojtót lenyalja s így eme káros baktériumok a nyálal a gyomrába kerülnek s ha nem is okoznak vérmérgezést, de komoly megbetegedés alapját vehetik. A tanítók és szülők kötelessége, hogy a gyermekeket a veszedelemre figyelmeztetve, ezen elterjedt rossz szokásoktól elszoktassák.

SPORT.

** **Meghívás.** A M. T. E. eperjesi jogász-osztályának elnöksége ez úton is tisztelettel meghívja Eperjes közönségét a Magyar Túrtaegyesületnek *augusztus hó 18-ikán* a Kollégium dísztermében tartandó közgyűlésére, valamint a közgyűléssel kapcsolatos kirándulásokra. Felkéretnek egyúttal azok, kik a 18-iki társas-ebéden résztvenni kívánnak (ebédjegy 4 korona), hogy ebbeli szándékukat augusztus 12-ikéig dr. Flórián Károlynál, az Osztály megbízottjánál levezetőlapon bejelenteni sziveskedjenek.

** **A turista-közgyűlés** iránt úgy a város közönsége körében, mint az ország egyéb részeiben, nagy érdeklődés mutatkozik. Már eddig is számosan jelentkeztek, különösen Budapestről, Vasvármegyéből, Miskolcziól és Trencsénvármegyéből.

Football-játék.

A football-játék az egész országban nagy népszerűségnek örvend és előkelő szakkörök véleménye szerint egyike a testet és szellemet leginkább edző, de a mellett szórakoztató sportnak.

Olvasóközönségünk tájékoztatására elmondhatunk néhány szót e fölötté érdekes játék menetéről, irányító szabályairól.

A football- (labdarugó-) játék angol eredetű. Hazánkba 1896-ban került a Budapesti Tornaklub és a Műegyetemi Football-klub által, azóta a fővárosban különösen, de egy-két év óta a vidéken is annyira elterjedt, hogy ma már háttérbe szorít minden egyéb sportot. Különösen lelkesen űzi e minden tekintetben elsőrangú játékot a fiatalság.

A játéknak különös érdekeltiséget az ad, hogy a játékosok első pillanattól kezdve határozottan egy cél felé törekednek s e cél: hogy az ellenfél kapuján a labdát keresztülrugják.

A labda gummi, mely felül egy bőrtokba van betéve. A gummit levegővel fújják tele, minek következtében ugrik és könnyűvé lesz. A játszótér két végén van a két kapu, e szerint a játékosok is két pártra oszlanak, megkülönböztetésül különféle színű inget vesznek fel. Minden csapatnak élén csapat-kapitány áll, a ki elhelyezi legényeit és a játék közben előforduló szabályellenességért csapatja nevében óvást emel a bírónál, a ki az egész játék menetére felügyel, sípjelzéssel indítja meg a játékot és ugyancsak sípjelzéssel állítja meg, ha valami szabálytalanságot tapasztal. A bíró ítélőjétekközben — ha szabad így mondanunk — szent és sérthetetlen, ezért az egész játék, illetőleg a reális győzelem igen sokat függ a bíró egyéniségétől, vajon szándékos, avagy akaratlanul veszi-e fel a szabályellenességet. Ha bármelyik fél részéről szándékos hiba történik, a bíró a hibát elkövető játékos csapatát azzal bünteti, hogy az ellenfél egy tagja odarugja a labdát, a hová akarja (vagy, hogy műszóval éljünk: az ellenfél szabad rugást kap). Ilyen legelső vétség a footballnál a *hands*, vagyis, ha valaki a kezével érinti a labdát. A kezét kivéve, a test minden részével szabad a labdát felfogni, avagy tovább adni. Szabályellenesség továbbá az is, ha valaki ellenfelét lábbal gáncsolja avagy kézzel megfogja. Szabályellenesség még az is, ha valamelyik játékos olyan helyen jut a labda birtokába, a hol előtte az ellenfél kapuja előtt legalább három játékos nem áll. Ha a labda a kijelölt pályán kívül esik, akkor mérvadó az: melyik csapat játékososa nyúlt hozzá legutoljára, mert ekkor a másik csapat egyik tagja a határ azon helyéről, a hol a labda kiment, kezével feje fölött és összetett lábbal bedobja a labdát a pályára oda, a hova jónak látja. Hogy mikor van kívül a labda és hol megy ki: arra ügyel a pálya két szélén felállított két *határbíró*, a kik egy zászló felemelésével adják tudtára a bírónak, hogy a labda kiment, a ki azután sípjelzéssel megakasztja a játékot.

Az egy csapatba tartozó játékosok a szerint, milyen helyen állanak és milyen szerepet töltenek be, különböző elnevezés alá esnek. A kapuban álló neve *kapus*, előtte állók neve *hátvéd*, ezek előtt a három *fedezet* és előttük az öt *csatár*. A játék folyamának leírásából meg tudjuk mindenkinék szerepét. A labda a játéktér közepén áll, ettől kezdve az előbbi sorrendet visszafelé véve, állnak fel a játékosok mindkét csapatban és így egymással szemben kezdik a játékot. A csatárok viszik a labdát az ellenfél kapuja felé, a három fedezet mindentől a csatárok után megy és támogatja a csatárok működését. Ha közben az ellenfél elkapja a labdát, ellenkező irányban viszi, a fedezet kötelessége elvinni és újból a csatárok birtokába juttatni. A két hátvéd a kapu előtt marad és ha az ellenfél csatársora már a fedezeteken is keresztül tört, a hátvéd feladata a kapút

megvédeni és a labdát nagy rugással saját csapata csatáraihoz juttatni, a kik újból viszik előre. Ez így folytatódik. Ha azonban a csatársor a hátvédeken is keresztül megy, a csapat becsülete a kapus kezébe van letéve, neki kell megakadályozni, hogy a hét méter hosszú és a 2 $\frac{1}{2}$ méter magas kapuba be ne menjen a labda. Ha bemegy, az egy *golt* számít. A játék ideje rendes körülmények között 90 percz, melynek felén, tehát 45 percz múlva, 10 percz szünet van, ekkor ér véget az *első félidő*; szünet után következik a *második félidő*, melynek tartama szintén 45 percz és a melynek folyamára a csapatok kaput cserélnek. Az a csapat győz, a melyik e két félidő alatt többször rugja be ellenfele kapujába a labdát.

Ez a football-játék általános menete. Természetes, hogy különösségekben nem szűkölködik; ezek leírásába azonban nem bocsátkozhatunk.

Az általános szabályokat a körülményekhez képest kell a játék kapitányainak alkalmazni s ezzel a közönség érdeklődését lekötöni.

ÚJ VASÚTI MENETREND

1901. MÁJUS 1-TŐL.

Eperjesről indulnak a vonatok:

Budapest felé:	6:20 reggel.	Budapestre érkezik	1:30 délután.
	10:40 d. u.	" "	8:50 este.
	2:50 d. u.	" "	10:—
	7:30 este.	" "	6:35 reggel.
Bártfa felé:	9:59 "	" "	8:15 "
	6:35 reggel.	Bártfára érkezik	8:42 délelőtt.
Orló felé:	5:35 d. u.	" "	7:41 este.
	6:29 reggel.	Orlóra érkezik	8:20 délelőtt.
Szepesség felé:	2:20 d. u.	" "	4:35 délután.
	5:21 d. u.	" "	7:10 este.

6:20 reggel. 10:40 délelőtt. 2:50 délután. 7:30 este.

Eperjesre érkeznek a vonatok:

Budapest felől:			
6:19 reggel.	9:10 délelőtt.	2:14 d. u.	5:15 d. u.
Bártfa felől: 2:07 délután. 9:43 este és hétfőn 6:09 reggel.			
Orló felől: 10:30 délelőtt. 2:05 délután. 9:40 este, csak hétfőn és pénteken 6:06 reggel.			
Szepesség felől:			
9:10 délelőtt.	2:14 délután.	5:15 délután.	9:58 este

Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly. Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

Tisztelettel értesítem a t. cz. közönséget, hogy az Oravetz János csőd-tömegéhez tartozó **árúkészletet** nyilvános árverés útján fogom 1901. évi **augusztus 6-ikán** — s esetleg következő napjain — **d. u. 2 és fél órakor** eladni.

Eperjesen, 1901. augusztus 1-jén.

Klefner Gyula,
csőd-tömegfogadó.

613—1901. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szepesváraljai kir. járásbírósnak 1900. évi Sp. 688/3. sz. végzése folytán Hohenia Sándor ügyvéd által képviselt Szepesváraljai Takarékpénztár felperes részére **Marusák József és társai** alperesek ellen 192 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 640 koronára becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbírósnak V. II., 201/2. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltok követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Hrabkón, Marusák György és Bálint lakásán leendő megtartása határidejéül **1901. évi augusztus hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája** kitétik, a mikor a bíróság lefoglalt lovak, tehén s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna ez az árveréjési jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelensékek az árverés megkezdéséig alulírott kiküldötté irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

Eperjesen, 1901. évi július hó 30-ikán.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

657—1901. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szepesváraljai kir. bíróságnak 1901. évi Sp. 72/3 sz. végzése folytán Holcni Sándor ügyvéd által képviselt Szepesváraljai Takarékpénztár felperes részére **Ulicsni András és tsai** alperesek ellen 1490 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől felülfoglalt és 830 koronára becsült ingóságokra az eperjesi kir. járásbíróság V. II., 187/2. sz. végzésével a további eljárás elrendeltétvén, annak az alap- és felülfoglaltok követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, N-Vitézen, Ulicsni András, Ulicsni Bálint és Szabó János lakásán leendő megtartása határidejéül **1901. évi augusztus hó 14-ik napjának d. e. 11 órája** kitzetnek, a mikor a bíróság lefoglalt lovak, tehének s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

Eperjesen, 1901. július 30-ikán.

Spányi Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

Borsodvármegye tekintetes árvaszékének 13,191—1901. számú végzése szerint a kiskorú **gróf Szirmay Eszter** tulajdonához tartozó, a **gríbi** (Sárosmegye) 5. sz. tjkvben bejegyzett **32.000** kor. értékű **szántóföld, rét és erdőbirtok**, a **tokaji** (Zemplénmegye) 360. számú tjkben bejegyzett, együtt **96.000** kor. becsértékű **ház, szőlők és parlagok**, a **nyú egyháza-sóstói** — mintegy 10 hold **beültetett szőlő** **18.000** kor. becsértékben, zárt ajánlatok útján tartandó versenyen eladtnak.

Ajánlatok tehetők akár az összes ingatlanokra, akár azok egyes részleteire.

Az ajánlathoz a becsértéknek, illetve részleteknél a megajánlott vételárnak 10%-a készpénzben bántpénz gyanánt csatolandó.

Ajánlattevő az ajánlat elfogadása után 30 nap alatt a vételárat Borsodvármegye árvaszékéhez befizetni tartozik.

Az ajánlatok elfogadása felett Borsodvármegye árvaszéke határoz.

Az ajánlatok nálam **Tarcalon f. 1901. évi augusztus hó 10-ik** napjáig bezárólag adhatók be.

Miskolczon, 1901. július 29-ikén.

Gróf Szirmay Vilmos,
gyám.

Lakás kerestetik.

Legközelebb Eperjesre költöző s két tagból álló úri család részére kerestetik augusztus vagy november hó 1-jére egy lakás, mely 4 szobából, konyhából, éléskamrából s ha lehet, eseléd- és fürdőszobából álljon.

Czím a kiadóhivatalban.

**Csak
Globus
tisztító
kivonattal
hisztünk**

A anyéremmel kitüntetve:
Világkiállítás, Páris, 1900.
Kapható azon üzletekben, hol
plakátok hirdetik azt.
Dobozok 10, 16 és 30 filléért.

Hirdetmény.

Alulírott, mint vagyonbukott **Weber Károly** csődtömeggondnoka, a csődtömeghez tartozó rőföskereskedésben lévő **összes árúkészletet** esetleg egészben eladni akarván, ez irányban zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

Mindazok, kik az üzletet megvenni hajlandók lennének, sziveskedjenek zárt ajánlataikat **f. hó 10-ikéig** alulírottál benyújtani.

Az árúkészletet aug. hó 5—10-ike közti időben lehet megtekinteni.

Az ajánlatok el- vagy el nem fogadása fölött a választmány fog határozni.

Eperjesen, 1901. augusztus 1-jén.

Szmligovics Szilárd s. k.
csődtömeggondnok

Árlejtési hirdetmény.

600—800 méteről bükk-dorongfa,
esetleg más, jóminőségű
tűzelőfa

szállítására iránt árlejtést hirdetünk.

Szállítási határidő: alulírott igazgatóság által meghatározandó részletekben, 1901. évi szeptember 1-től 1902. évi június 30-ikáig.

500 korona készpénz- vagy értékpapír-bántpénzzel ellátott zárt ajánlatok folyó évi augusztus hó **12-ikéig** beküldendők.

Eperjes, 1901. évi augusztus hó 1-jén.

**PERJESI VILAMVILÁGÍTÁSI ÉS ERŐÁTVITELI
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
igazgatósága.**

276—1901. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kisszebeni kir. bíróságnak 1901. évi V. II., 29/1. sz. végzése folytán dr. Prokopovics Béla kisszebeni ügyvéd által képviselt Klein Mór hamborgi felperes részére **Berkovics Ferencz** berzeviczei alperes ellen 1400 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 609 kor. 30 fillérre becsült ingóságokra a kisszebeni kir. bíróság V. II., 29/2. sz. végzésével a további eljárás elrendeltétvén, annak az alap- és felülfoglaltok követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Berzeviczén, végreh. szenvedő üzletben leendő megtartása határidejéül **1901. augusztus 13-ik napjának délelőtti 10 órája** kitzetnek, a mikor a bíróság lefoglalt különféle vegyesárúk, üzleti berendezés stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasztják.

Kisszeben, 1901. július 23-ikán

Glück Bertalan,
kir. bírósági végrehajtó.

Tanoncz

felvétetik

Zavatzky Szilárd

rőfös- és vászon-üzletében

Eperjesen.

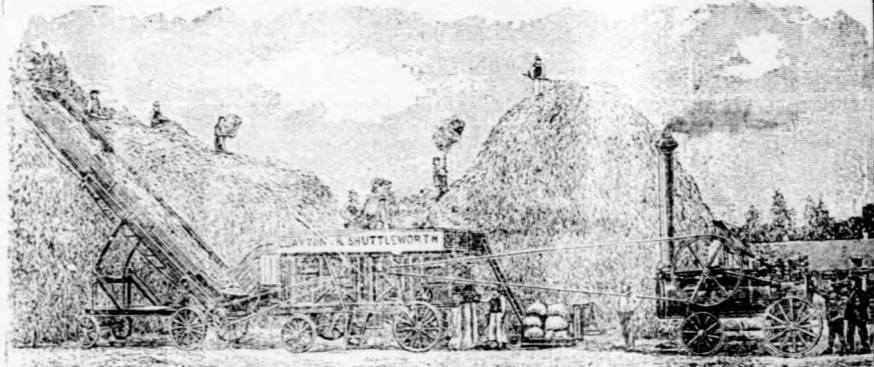
Képviselőválasztásokra

**„VICTORIA“
zászlókészítő vállalat
képviselősege
Eperjes, Fő-utca 31.**

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz

által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 2/3 egész 12 lóerőig szalmakaszalók, továbbá járgány-eséplőgépek, lóheré-eséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecakavágók, rőpavágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egytemező acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.
Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

Delice

Minden hirdetés felesleges,
a dohányzó egyszer veszi
és többé mást nem szíhat

legjobb, valódi francia
szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Zahler Mórnál Eperjesen.

„Schimandl-zár“

riadó biztonsági zár betörések ellen!

Szabadalmazva az összes államokban!

Egyedüli biztos védelem betörések ellen!

Fontos bankok, ékszerészek, kereskedők, gyárosok, háztulajdonosok, magánlakások stb. részére.

T. cz. ! A «Schimandl-zár», mely a betörők ellen az egyedüli biztos óvszer, egy csinosan fényezett ajtózárral, a melyet csupán az erre szolgáló kulccsal lehet kinyitni. A legcsekélyebb kísérletre, hogy ezen zárat idegen vagy tolvajkulccsal kinyissák, avagy az ajtó-részek betörésére irányuló kísérletre is: egy kalapács kapcsolódik ki, a mely egy villamos-csengővel érintkezve, ezt mozgásba hozza, illetőleg a megkísérelt erőszakos kinyitást riadó csengéssel jelzi. A betörés kísérletének megakadályozására szolgáló csengő tetszés szerint alkalmazható a cselédszobában, a ház mesternél, vagy bármely más alkalmas helyen. Kívánatra ugyanazon emeltyűvel egy ugyanitt alkalmazott löveg is nagy durranással elsüthető, a mely az alvó szomszédságot is felriasztja. A «Schimandl-zár» mindenféle ajtón, ablakon, redőnyön, pincze- és padlásajtón, szóval mindenütt könnyen alkalmazható, a hol betörés elhárítandó, és feltétlenül megbízhatóan jelzi minden betörési kísérletet. A «Schimandl-zár», melyből ezek vannak már használatban, darabonként 15 koronába kerül.

Bővebbet Schimandl Géznál Budapesten, VIII., József-körút 77. sz.

Lóversenyek Tátra-Lomniczon

1901. augusztus 7., 8., 10. és 11-ikén,

a «Magyar Lovaregylet» által rendezve; kezdetük mindig délután 3 óra 45 perczkor.

A versenytérre a következő vonatok közlekednek az összes közbeeső állomások érintésével:

Oda:

Tátra-Lomniczról indul	2 ó. 0 p.	2 ó. 45 p.	2 ó. 55 p.
Versenytérre érkezik	2 „ 18 „	3 „ 03 „	3 „ 13 „
Poprád-Felkáról indul	1 „ 06 „	1 „ 30 „	2 „ 30 „
Versenytérre érkezik	1 „ 31 „	1 „ 55 „	2 „ 55 „
Kassáról indul	8 óra	— p.	—
Poprád-Felkára	érkezik	11 „ 25 „	—

Vissza:

Versenytérrel indul	5 ó. 55 p.	6 ó. 05 p.	7 ó. 29 p.
Tátra-Lomniczra érkezik	6 „ 15 „	6 „ 25 „	7 „ 58 „
Versenytérrel indul	6 „ 10 „	6 „ 55 „	7 „ 06 „
Poprád-Felkára érkezik	6 „ 35 „	7 „ 20 „	7 „ 40 „
Poprád-Felkáról indul	8 óra	15 p.	—
Kassára érkezik	11 „ 15 „	—	—

Augusztus 9-ikén nagy művész-estély, bazar és bál.

Helyárak a versenytérre: I-ső hely 6 korona, II-ik hely 2 korona, III-ik hely 40 fillér.

A Kassáról Poprád-Felkára és vissza, nemkülönben Eperjesről Poprád-Felkára és vissza szóló, ünnep- és vasárnapokon érvényes kedvezményes jegyek a versenynapokon is kiadatnak, és pedig:

Kassa—Poprád-Felka	III. oszt.	6 korona.
Eperjes—Poprád-Felka	II. „	4 „
	III. „	6 „
	III. „	4 „

Jegyek kaphatók Tátra-Lomniczon Kuszmann Gyula bazarjában és a versenynapokon Tátra-Lomniczon a versenytérre. — Restaurációk az I. és II. helyen, színtűgy totalisateurók, bookmaker és zene.

BERGER-féle GYÓGYÍTÓ KÁTRÁNY-SZAPPAN

tekintélyes orvosok ajánlják, Európa legtöbb államában lényes sikerrel alkalmazzák

Mindennemű bőrképzés

ellen, nevezetesen idült pikkely-sömör, kozs és elősdi kitégek, ugyazintén orr-rezesség, óvar, izgagyag, lábizadás, fej- és szakállkorpa ellen. A Berger-féle kátrány-szappan tartalmazza a fa-kátrányt 40%-át és minden egyéb, a kereskedelemben előforduló kátrány-szappanoktól lényegesen különbözik.

Csalások elkerülése végett határozottan Berger-féle kátrány-szappan megrendelése az ismert védjegyre való figyelmeskedés kéri. Idült bőrbetegségekkel sikerrel alkalmaztatják a kátrány-szappan helyett.

Berger-féle gyógy-kátrány-kénszappan

A legnépszerűbb kátrány-szappan az

ARC-BŐR TISZTÍTALANSÁGA

alkalmazására, a gyermekeknek valamennyi fejbetegségei ellen feltétlenül hatékony tisztító mosó és furdószappan mindennapi használatul szolgál.

Berger-féle glicerín-kátrány-szappan

50% glicerín tartalommal és finom illattal.

Ára minden fajnak használati utasítással együtt darabonként 35 kr., 6 darab 1 ftr 90 kr.

A többi Berger-féle szappanokból különösen kiemelendők: Benzoe-szappan a bőr finomítására, borax szappan pattanások ellen, carbol-szappan a bőr simítására humlő-helyekenél és mint fertőtlenítő szappan, Berger-féle fenyő-fű-szappan és fenyő-virág-szappan, Berger-féle ver-m-szappan a zsege kor részére (25 kr.).

Berger-féle Potrosulfol-szappan

rossz orr, kiütés, bőrvizkettség és arcvörösség ellen, szepő szappan igen határozó.

Berger-féle kén-szappan

mitesszer és arc-tisztítalanság ellen. Tannin szappan a izadás és hajkihullás ellen.

Berger-féle fogszappan köcsögben

1. sz. rendszeres fogáknak, 2. sz. dohányosoknak. Ára 30 kr., a legjobb fogtisztító szer. A többi Berger-féle szappanokat illetően utalunk a répratókra. Csak Berger-féle szappanokat kell kérni, miután számtalan hatástalan utánszót vannak. Gyár és főraktár:

G. Heil & Comp. Troppan.

Bécsi kátrány és természetes gyógyeszkészítés Bécsben 1858.

Kapható Osztr.-Magyarország összes gyógy-szertáraiban.

Férfiak ingyen kapnak

olyan új találmányú orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalas könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatal-kori kihágások folytán nem bajokban, sziflisben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi-orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik fiatalkori kihágásokból származó nem bajokban szellemi elgyengülésben, vagy krónikus bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt írhat a State Medical Institutnak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, a kik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomagot megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki írhat érte bárholon magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 82 Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

Holland-amerikai útirány: Rotterdam-New York

Legközelebbi hajó-indulás:

Maasdam: augusztus 8-án reggel 6^{1/2} órákor.
Rotterdam: augusztus 15-ikén d. u. 2 órákor.
Amsterdam: augusztus 22-én reggel 6 órákor.
Statendam: augusztus 29-én d. u. 1 órákor.

Új kettőscsavarú gőzhajók:

Rotterdam 8302 t., Statendam 10320 t., Potsdam 12500 tonna.

Árak: Az I. hajóoszt.-ban 264 kor.-tól feljebb a kikötőből.
A II. „ 228 kor.-tól feljebb „
III. osztály 185 kor. 40 fill. Bécsből.

Hajóoszt.-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10. Fedélzet-iroda: Bécs, IV., Weyringergasse 7/A.

Fiók-irodák Ausztriában: Brünn, Innsbruck és Trieszt.

Kereskedők, gyárosok,
ügyvédek és általában
mindenki részére a
legjobb és leg-
olcsóbban sze-
rez infor-
mációt

Tuda-
kozó iroda.

Tulajdonos:

Neumann Armin

Budapest

V., Kálmán-utca 12. szám.

Legújabb kitüntetés:

Aranyérem

Világkiállítás Páris, 1900.

Együtt kiállítás a vegyes éti iparnak.

Sokkal jobb mint a piros tisztító pomádé

Globus tisztító-kivonat

Fritz Schulz jun. Akt.-Ges.,
LIPCSE és EGER.

Mindenütt kapható!

Zacherlin

Nem papirzacskókban,
csupán palaczkokban a valódi!

Ez az igazán csallhatatlan, gyökeres segít-
ség mindenféle rovar-faj kipusztítására.

Kapható Eperjesen:

Atasz D.,	Fried Simon,	Mikolík István,
Barts E. gyógyszer.,	Gallotsik J. V.,	Molitorisz gyógyszer.
Bein Simon,	Glücksman Mór,	Neumann B. özv.,
Böhm Simon,	Holémia Béa,	Oszwald D. utóda,
Bohrandt J. V.,	Holländer Samu,	Schönfeld Izidor,
Dahlström Károly,	Kónya Miklós,	Singer S. Fiai,
Diamant R.,	Lefkovits Emi,	Sváby Ferencz,
Feldmann Adolf,	Lindner J. Mór,	Wencze István.

Ezenkívül a vidéken mindenütt, hol a Zacherlin-falragasz ki van téve.